

„A sokszereplős játékban szinte a társulat valamennyi tagja színpadra lép.”

Turbuly Lilla

Simára csiszolódott kavics

(Móricz Zsigmond – Kocsák Tibor –
Miklós Tibor: Légy jó mindhalálig – Hevesi Sándor Színház)

Jubileumi bemutatónak is tekinthetjük a Móricz Zsigmond regényéből készült musical zalaegerszegi debütálását, hiszen húsz évvel ezelőtt játszották első ízben, hol másutt, mint Debrecenben. Ez a zenés változat nem csak a Kocsák Tibor – Miklós Tibor szerzőpáros, hanem Pinczés István nevével is összeforrt. Ő dolgozta át ugyanis a regényt és az azonos című színművet, és rendezőként ő jegyezte a debreceni ősbemutatót. Azóta pedig a darab igencsak sikeres pályát futott be, könnyebb lenne számba venni azokat a színházakat, amelyekben nem mutatták be, mint azokat, amelyekben igen. Pinczés István egymaga tizenhatszor rendezte meg eddig.

Nem okoz csalódást a tizenhetedik, zalaegerszegi változat sem, az ismétlésekből nem lett unalmas rutin, ugyanakkor érződik, hogy az idő és a bemutatók sora simára csiszolta az egyes jeleneteket, színpadi megoldásokat. Az pedig már ízlés kérdése, hogy valakinek az ilyen szinte tökéletesen simára

csiszolt kövek, kavicsok, vagy a rusztikusabb, szabálytalanabb formák tetszenek jobban.

Akad azonban újdonság is az előadásban, egyrészt, mert eredetileg forgószínpadra tervezték, ami Zalaegerszegen nincs, és ezt a hiányosságot táncbetétekkel hidalják át a jelenetváltásoknál; másrészt a manapság szokásos ok, a pénzhiány miatt. Az viszont nem újdonság, hogy a díszletpénzt vetítéssel akarják megspórolni az alkotók, egyre gyakrabban láthatunk filmbetéteket színházi előadásokban. Ez önmagában nem baj, az eredmény attól függ, hogyan épülnek be ezek a részletek az előadás egészébe. Itt a vetítések egy része állóképekből tevődik össze, amelyeknek csupán illusztratív szerepük van, mint amikor Valkay tanár úr a földrajzórán énekli a musical fő dalát, *Az élet szép* címűt, és háttérként természeti tájakat vetítenek ki. Más daloknál videoklipszerű betéteket láthatunk a háttérben, amelyeket különböző külső – részben zalaegerszegi - helyszíneken vettek

fel. Néha ezek nincsenek teljes szinkronban a színpadi eseményekkel, és így elvonják a figyelmet az ott történekekről, ezért nem tűnnek szerencsés megoldásnak. Más a helyzet azokban az esetekben, amikor a színpadon és a filmen látható események összhangban vannak, és a szólót éneklő színész arcát láthatjuk kinagyítva a képernyőn. Összességében azonban elmondható, hogy az előadás a vetített képes megoldások nélkül, a nézők fantáziájában kicsit jobban bízva is, megállt volna a lábán. A rendező tervezte díszletek: gurítható padok, kollégiumi ágyak, a polgári lakásbelsőket jelző karosszékek, olvasólámpák stb. önmagukban is alkalmasak a miliő megteremtésére, és többször látványosan be is vonódnak a játékba, mint például amikor a gyerekek a padokban ülve, azokat maguk alatt gurítva táncolnak.

Az újdonságok után rátérve most már azokra a bizonyos szépen lecsiszolt jelenet-kavicsokra: a musical – természeténél fogva – sokat egyszerűsít a regény sokrétű, remekbe szabott szövetén, de nem is kell azt számon kérnünk rajta. A felnőttekben, a felnőtt világ igazságosságában és méltányosságában való hit és annak teljes erodálódása az a fő vonal, amire a darab épül, ez egészül ki olyan

mellékszálakkal, mint Nyilas Misi rajongása Bella kisasszony iránt, vagy a gyerekek világán belüli kisebb-nagyobb villongások, hierarchiaharcok. És mindez elég ahhoz, hogy a jó érzékkel összeállított jelenetezéssel és a fülbemászó zenével kiegészülve egy jól működő musicallé álljon össze. Az előadás pedig él a darab adta lehetőségekkel: a történet könnyen követhető, a prózai és a zenés részek jól illeszkednek egymáshoz, utóbbiak igényes élőzenével kísért megszólaltatása sem hagy hiányérzetet a nézőben. És van néhány kiemelkedően erős jelenet is, mint például a gyomorszorongató fegyelmi tárgyalás vagy a kezdésre rímelő zárlat, amikor Misi, úgy, ahogy jött, de eszményeitől megfosztva, csalódottan lép ki a színpad jelképezte idegen és ellenséges világból, és tér vissza szülőfalujába.

Pinczés István egy vele készített interjúban elmondta, hogy a húsz év alatt – a kettős szereposztásokat beleszámítva – harminckét Nyilas Misit terelgetett a színpad felé, többségüket „csak” átmeneti időre, de néhányan közülük és a többi gyerekszereplő közül végleg ott ragadtak a színpadon. (A cikk itt olvasható: <http://www.dehir.hu/kultura/sok-nyilas-misibol-lett-szinesz-zenesz-tevesztar-20-ev-alatt/2011/10/24/>) A darabban

„a Nyilas Misit alakító Standi Barnabás is szépen helyt állt szerepében”

több mint húsz gyerek lép színpadra. Ahhoz, hogy az itt tapasztalt, színvonalas teljesítményt nyújthassák, komoly felkészülésre és felkészítésre, a rendező és felnőtt munkatársai részéről nem kis pedagógiai teljesítményre lehetett szükség. Nyilván ennek is köszönhető, hogy társaival együtt a Nyilas Misit alakító Standi Barnabás is szépen helyt állt szerepében. Öröm látni, hogy a zalaegerszegi színház színpadára most már hosszabb ideje minden évben kerül olyan darab, amelybe számos helybeli diákot vonnak be. (Még az előző vezetés idején láthattuk *A Pál utcai fiúkat és az Olivert!*, és ezt a sort folytatta az új vezetés is tavaly *A kisfiú és az oroszlánokkal*, most pedig ezzel a darabbal, nem beszélve a számos középiskolát megmozgató *Az ember tragédiája* előadásáról.) Bizonyos, hogy ezek az előadások is segítenek abban, hogy a fiatalok később rendszeres színházlátogatókká váljanak.

A sokszereplős játékban szinte a társulat valamennyi tagja színpadra lép. A teljesség igénye nélkül feltétlenül meg kell említeni Farkas Ignác

emberségében sziklaszilárd igazgatóját, a Griff Bábszínházból ide kirándult Balázs Lászlót a jóságos és másként emberi Valkay tanár úr szerepében. (Utóbbi nagyon hasonló karaktert alakított alig pár hete a *Római mese* című bábszínházi darabban, Néri Szent Fülöp szerepében, talán innen jött az ötlet meghívására.) Az énekesi teljesítmények közül kiemelkedett Bot Gábor Török János és Foki Veronika Bella kisasszony szerepében. De a többieknek is jutnak emlékezetes percek, jelenetek, így Lőrincz Nikolnak a testvére stiklijei miatt folyamatos készenlétben és aggodalomban élő Ilonkaként, vagy Balogh Tamásnak az igazságot Misiből előcsalogató Pósalaky úrként.

Ha valaki attól tartana, hogy a mai, facebookon és okostelefonon felnőtt generációt nem érdekli Nyilas Misi lassan százéves története, megnyugtathatom: az ifjúsági előadás nézőit végig lekötötte az előadás, szemmel láthatólag találtak hozzá kapcsolódási pontokat, de ugyanígy voltak vele a felnőtt nézők is, és ez már önmagában sem kis siker.

„...Nem okoz csalódást a tizenhetedik, zalaegerszegi változat sem, az ismétlésekből nem lett unalmas rutin, ugyanakkor érződik, hogy az idő és a bemutatók sora simára csiszolta az egyes jeleneteket, színpadi megoldásokat...”

